

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Malè judicati ob domos meretricias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: Nulli malum pro malo reddere: immò, vt Christus nos iussit diligere inimicos, & benefacere his, qui oderunt; ita & Paulus de se ipso scripsit: *Maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: blasphemamur, & obsecramus.* Et hoc ipsum didicit à Christo, qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Vt autem maledicta maledictis non sunt reponenda, ita neque iudicij temerarij iudicia temeraria sunt à nobis compensanda, quia vt S. Iacobus dicit: *Qui iudicat fratrem, iudicat legem.* Legis enim sibi partes vsurpat, secundum quam debet iudicari. Et addit: *Si autem iudicas legem, non es factor legis, sed iudex:* cum tamen lex Dei nobis data sit, vt eam faciamus, non vt quolibet secundum eam iudicemus. Itaque non iubet Dominus, vt malum pro malo reddamus; sed ne vlli malum inferamus, prædicit & minatur, malum nobis vicissim pro malo illatum iri, si iudicij suffragijsq; nostris Panidem imitemur, & malum bonum, bonum malum esse censeamus.

Vitalius admirandi zeli diuini monachus aliquando de prostibulo, in quo pudicitia vernalis habebatur, egredi conspectus est. Transibat tunc fortè & alter æquè in iudicia, atque in æmulationem libidinis præceps. Nam temerè iudicabat, monachum in tabernam meritoriam non alia de causa intrauisse, quàm vt, sicut ipse faciebat, sectaretur voluptatem, libidinemque suam exple- ret. Itaque impetu quodam animi colaphum illi incussit, cum hoc epiphonemate: *Vsquequo, pessime illusor Christi, non emendas te ab his nequijs tuis?* Vix hæc dixerat, cum adfuit Stygius Alastor, immò in eo diuina Nemesis siue Adrastia, quamquam deformi & Ethiopico vultu, atque ei vicissim manu excusisima alapam pro alapa impegit; adeò vt in terram prolaberetur. Adibat autem Vitalis prostibula, & infamia meretricum lustra, vt miserrima Veneris mancipia à turpi corporis questu auocaret; oblataq; pecunia vel vnus noctis continentiam pacisceretur. Quali mente etiam S. P. Noster Ignatius, Romæ, instituit in æde D. Marthæ Cœnobium, in quod mulierculas à turpi questu abductas ipsemet sa- pennumero, ne perirent, vel in matrona alicuius honesta domum, institu- endas ad virtutis studium, id atatis vir, & Generalis Præpositus deducebat.

V u u

Rom. 12. 17.

Matth 5. 44.

1. Cor. 4. 11.

1. Petr. 2. 23.

Iac. 4. 11.

V.

Ex vitis SS.
PP. part. 1.

Petr. Ribad.
lib 3. vitæ S.
Ignatij c. 9.

cebat. Quo in genere, Leonora Osoria (ea Ioannis Vega Casarei apud Pontificē Legati erat uxor) pietas, atq; benignitas in primis enituit. Cū autem Ignatio obiceretur, in curandis huiusmodi mulierculis uale operam poni, quippe qua in uitijs jam occalluissent, facileq; reuerterentur ad uomitum: Minimè sanè, inquit Ignatius: sed si omnibus mea uita curis atque laboribus id possim efficere, ut uel unam noctem peccato uacuum praterire istarum aliqua uelit: omnes ego quidem uentos contendam, ut uel illo tam exiguo tempore Deus ac Dominus noster non offendatur: etiamsi sciam illam statim in ingenium redituram.

VI.

Contemnebat itaque hominum de se iudicia Ignatius, dummodo uel unum lethiferum peccatum posset impedire. Quod etiam fecit Vitalius. Quamquam in hoc Deus peculiariter uoluit ostendere, eos, qui iudicari in diuino tribunali non uellent, nequaquam debere alios iudicare, etiam in rebus, quæ magnam mali apparentiam præ se ferunt. Quo iudicij fræno etiam S. Ioannis Eleemosynarij Sanctitas eluxit, per Vitalium probata. Opera pretium est, ad temeritatem iudiciorum compescendam, in quam admodum prouisi sunt mortales, totam ex Heriberto Rosweydo historiam apponere. Ita enim apud eum illa legitur. Senex quidam magnus, quasi annorum sexaginta, audiens tales res beati (Ioannis Eleemosynarij) uoluit tentare eum, si posset uerbis suaderi, & ad scandalum facile inclinari, & ut contingit, si condemnaret aliquē. Et habitans prius in monasterio Abbatis Seridonis, exijt & uenit Alexandriam; & sumit conuersationem hominibus quidem reprehensibilem, sed Deo gratam, qui dat (ut ait Dauid) singulis secundum eorum. Ingrediens itaq; ciuitatem, scribit omnes, quæ nota erant meretrices, & cœpit laborare opuscula, & accipere per singulos dies siliquam unam. Cū ergo occumberet sol, manducabat unius arei lupinos, & intrabat ad unam meretricum: & dabat ei areos nummos, & dicebat; Dona mihi noctem istam, & noli fornicari. Et manebat iuxta eam, nocte illâ, obseruans eam ne fornicaretur. Stabat ergo à uespere in uno angulo cellule, ubi dormiebat mulier, psallens & orans pro eâ, & mittens genuflexiones usq; ad auroram: & exiens accipiebat uerbum ab illa, quod nulli diceret actionem eius. Ita agebat semper, quousq; una earum manifestauit uitam eius, quod non, ut fornicaretur, intraret ad eas, sed ut saluaret. Orauit senex & cœpit mulier a Damonio uexari, ut per illam

Heribert.

Rosweyde lib.
1. de uitis PP.
in uita S. Io.
Eleemosyna
rij c. 35.

Psal. 19.

cetera